

ת"פ 48199/07/15 - מדינת ישראל נגד גל זוארץ

בית משפט השלום בפתח תקווה

19 אפריל 2016

ת"פ 48199-07-15 מדינת ישראל נ' זוארץ

בפני	כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	גל זוארץ ע"י ב"כ עו"ד שגיא גרינפלד ועו"ד יונתן דנה

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של אספקת סם מסוכן, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, במהלך התקופה שבין בחודשים ספטמבר 2014 ועד יולי 2015 אוקטובר (להלן: **תקופת הפעילות**) פעלה נ"פ 673350/14 כסוכנת סמויה של מחלק הסוכנים במחוז מרכז במשטרת ישראל. (להלן: **הסוכנת**).

במסגרת פעילותה, פעלה הסוכנת במסווה של ברמנית במספר מועדונים בעיר ראשון לציון.

ביום 10.2.15 בשעה 16:00 לערך פגשה הסוכנת בנאשם במקום עבודתו, מספרה בראשון לציון.

הנאשם הציג לסוכנת תמונה של סם מסוג "הידרו" מהטלפון הנייד שלו ואמר שהוא הולך "להתארגן". בנסיבות אלה ביקשה הסוכנת מהנאשם לקנות לה 3 גרם סם.

בהמשך, בשעה 19:15 התקשר הנאשם לסוכנת מהטלפון הנייד שלו וקבע עמה במקום המפגש שמסר לה. הסוכנת שאלה למחיר הסם, והנאשם מסר כי המחיר הינו 110 ₪ לגרם. הסוכנת אישרה.

כעשר דקות לאחר מכן הגיעה הסוכנת למקום המפגש, נכנסה לרכבו של הנאשם והנאשם סיפק לה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 2.92 גרם נטו בתמורה ל-330 ₪.

ביום 13.10.15 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן ונקבע כי ביצע עבירה של אספקת סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973.

הוסכם כי הנאשם לא יורשע ויישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, שיבחן אף את שאלת הרשעתו, בטרם ייגזר דינו.

ב"כ המאשימה הצהירה כי עמדת המאשימה להרשעה.

תסקיר שירות המבחן

ביום 23.3.16 ניתן תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

מהתסקיר עולה כי הנאשם, כבן 25, הינו רווק, עובד בחברת ביטוח ומתגורר עם משפחתו בראשון לציון.

סיים תיכון בבגרות מלאה במגמת אלקטרוניקה.

הנאשם מסר כי אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז אך לא טופל תרופתית, לאור התנגדות הוריו. כן תאר תחושות דכדוך ומצבי רוח בגיל ההתבגרות בגין הופנה לטיפול פסיכולוגי שארך מספר פגישות.

הנאשם גויס ושרת שירות צבאי מלא כספר, אך תאר קשיי הסתגלות ולדבריו החל לסבול מחרדה ומצב רוח ירוד וטופל ע"י גורמי טיפול בצבא. הומלץ על טיפול תרופתי אותו סרב הנאשם לקבל.

נמסר כי לאחר שנתו הראשונה בשירות חל שיפור במצבו ותפקד באופן תקין עד לשחרורו. תואר כחייל רציני, ממושמע, מסודר, עצמאי וחברותי בתעודת השחרור.

לאחר שחרורו עבד במספר עבודות מזדמנות, ולאחרונה החל לעבוד בחברת ביטוח במכירות.

משפחתו תוארה כמשפחה נורמטיבית והקשר עם הוריו תואר כקשר קרוב ותומך.

נמסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

ביחס לעבירה נשוא כתב האישום הנאשם מסר כי טעה בשיקול הדעת לאחר שלא התייחס להשלכות המעשה. כן מסר כי פעל מתוך רצון לרצות בסיטואציות חברתיות ולא למטרות רווח.

הנאשם נעצר למשך מספר ימים ולאחר מכן שוחרר למעצר בית בבית הוריו. תאר תחושות כעס ואכזבה מצד בני משפחתו.

הנאשם מסר כי החל לצרוך סמים מסוג קנבוס בגיל 16 בנסיבות חברתיות ולדבריו צריכת הסמים העמיקה בהמשך כדרך להתמודדות עם תחושות לחץ וחרדה.

נמסר כי מאז מעצרו הפסיק לחלוטין צריכת סמים ובין החודשים 9/15 ו-3/16 השתתף בשיחות בשירות המבחן ומסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות. הנאשם שלל צורך בטיפול בתחום ההתמכרות לסמים וטען כי אינו סובל מקושי כלשהי מאז שהפסיק השימוש.

בבחינת גורמי הסיכון במצבו נשקלו התנהגותו בעת ביצוע העבירה המעידה על קושי בהפעלת שיקול דעת, נטייה לרצות את הסביבה ומעשים אימפולסיביים הנובעים מכך.

כן נשקלו קשיים רגשיים של הנאשם אשר לא טופלו במהלך השנים ואשר הביאו את הנאשם לשימוש בסמים. בנוסף

צוינו קשיי הסתגלות למסגרות ותלות רגשית בהורים.

כגורמי סיכוי נשקלו העדר עבר פלילי, נטילת אחריות, התייחסות מותאמת לחומרת העבירה, העדר קווי אופי עברייניים, היותו מורתע מההליך הפלילי ומוכנותו לשאת בתוצאות.

כן צוין ניקיונו מסמים והיותו ממוקד במקום עבודתו.

נמסר כי הנאשם אמור להתחיל טיפול במסגרת שירות המבחן שיסייע לו בשמירת האיזון שהושג לאחרונה.

לסיכום, לאור גורמי הסיכוי שנמנו לעיל, הומלץ על מתן עדיפות לשיקולי שיקום והימנעות מהרשעה.

כן הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה במהלכה יידרש הנאשם לעבור טיפול במסגרת שירות המבחן ולמסור בדיקות שתן.

בנוסף הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף 150 שעות בהתאם לתכנית שגובשה לנאשם.

הטיעונים לעונש

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי הנפגע כתוצאה מביצוע העבירה הינו פגיעה בשלטון החוק, שמירה על בריאות ובטחון הציבור, והמלחמה בנגע הסמים.

נטען כי מתחם הענישה בגין העבירות נשוא כתב האישום הינו בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה התייחסה לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ובהן היותו של הנאשם נעדר עבר פלילי.

כן נטען כי בהתאם לתסקיר שירות המבחן, הנאשם חש תחושת בושה וזעזוע בשל מעצרו ומעורבותו בתיק הנוכחי.

בנוסף התייחסה ב"כ המאשימה לכך שבדיקות השתן שמסר הנאשם נמצאו נקיות מסמים ולכך שקצינת המבחן התרשמה מהנאשם כאדם נבון, אך יחד עם זאת פועל לריצוי הסביבה ועלול לפעול באופן אימפולסיבי בסיטואציות חברתיות.

כן התייחסה ב"כ המאשימה לכך שצוין כי הנאשם נראה מורתע מההליך בעניינו, נוטל אחריות ומביע נכונות לשאת בענישה קונקרטי.

נטען כי לאור נטילת האחריות וגילו הצעיר, סברה קצינת המבחן כי יש לתת עדיפות לשיקולי השיקום ולהימנע מהרשעת הנאשם, זאת לצד הטלת צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 150 שעות.

ב"כ המאשימה טענה כי המאשימה מתנגדת לסיום התיק באי הרשעה.

נטען כי על פי הפסיקה הרווחת אי הרשעה הוא החריג וככלל יש להרשיע את הנאשם לאחר שנמצא כי הוא ביצע את

העבירות המיוחסות לו.

נטען כי על הנאשם לשכנע את בית המשפט כי שיקולי השיקום גוברים על האינטרס הציבורי, ובמקרה זה הנאשם לא הציג כל מסמך שיעיד ויסביר מדוע על השיקול של אינטרס השיקום לגבור על האינטרס הציבורי, ובפרט כאשר לא הוצגה כל אינדיקציה לכך שהרשעה תפגע בהעסקתו.

ב"כ המאשימה טענה כי לקולא נשקלה העובדה כי מדובר בהסתבכותו הראשונה של נאשם בפלילים, הודייתו, לקיחת אחריות והחסכון בזמן שיפוטי.

ב"כ המאשימה טענה כי מקרה זה הינו חלק מפרשייה מאוד גדולה, וכי כל הנאשמים בפרשייה זו הם צעירים, נטולי עבר פלילי.

נטען כי צעירים נוספים, בנסיבות דומות של אישום בודד ובכמויות סם דומות, ללא עבר, ולאחר שהתקבלו לגביהם תסקירים חיוביים, כולם הורשעו.

לאור האמור לעיל, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון של המתחם שיכול וירוצה בעבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס.

הוגשה פסיקה המתייחסת לנאשמים אחרים בפרשייה שאוזכרה לעיל בה פעלה סוכנת משטרתית.

בת"פ (שלום פ"ת) 46517-07-15 **מד"י נ' קוזי** נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 3 גרם.

בית המשפט אישר את ההסדר אליו הגיעו הצדדים וגזר על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

בת"פ (שלום פ"ת) 48197-07-15 **מד"י נ' פלשור** נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 3 גרם בתמורה ל-300 ₪.

בית המשפט אישר את ההסדר אליו הגיעו הצדדים וגזר על הנאשם 5 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מהיכרותו עם הפרשייה המדוברת חלק מהמעורבים הנוספים היו בעלי עבר פלילי, בשונה מהנאשם בעניינו.

נטען כי התסקיר בעניינו של הנאשם הינו תסקיר מאוד מפורט ויסודי ועל כן עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט יאמץ את המלצות שרות המבחן.

נטען כי מקריאת כתב האישום, נראה כי מדובר על פניו בעבירה חמורה, ואולם יש לקחת בחשבון כי הנאשם הינו בחור צעיר אשר שירת שרות צבאי מלא, ולאור כאבים פיזיים קשים החל לעשן סמים לבדו לפני השונה.

נטען כי לפני שנה הגיע אליו חברו עם הסוכנת, והנאשם אמר להם שהוא הולך לקנות סם לשימושו האישי.

נטען כי הסוכנת היא זו שביקשה כי הנאשם ירכוש גם עבורה סם, כאשר הוא רוכש עבור עצמו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מעולם לא התכוון למכור סם, בשונה מתיקים אחרים.

נטען כי במקרה זה לא היה גורם של רווח, אלא הנאשם עשה לסוכנת טובה.

ב"כ הנאשם טען כי במקום שיוגש כתב אישום בעבירה קלה של החזקה לשימוש עצמי, הוגש כתב אישום חמור בעבירת סחר.

ב"כ הנאשם ציין אף את הכמות המזערית של הסם שסופק - פחות משלושה גרם.

ב"כ הנאשם טען כי כבר בהקראה הראשונה, תוקן כתב האישום מעבירת סחר לעבירה של אספקת סם.

ב"כ הנאשם התייחס לתסקיר שירות המבחן וטען כי מהתסקיר עולה כי מדובר בצעיר נורמטיבי לחלוטין, נעדר עבר פלילי, אשר הפעיל שיקול דעת מוטעה במקרה ספציפי חד פעמי, מתוך נטייה לריצוי בסיטואציות חברתיות.

נטען כי הסוכנת היתה בחורה שהנאשם הכיר הכרות שטחית, והיא אשר ביקשה ממנו טובה לאחר ששמעה שהוא קונה לעצמו. נטען כי יש מקום לאבחן את התיק הזה בנקודה זו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נעצר וזו חוויה שזעזעה את עולמו, כפי שניתן ללמוד מכך שלאחר לינה בבית סוהר הדירים, נשלח הנאשם לאבחון פסיכיאטרי בהול בבית חולים.

כן נטען כי המשטרה החרימה את הרכב בו עשה הנאשם שימוש שהינו רכב של אביו, ומדובר ברכב עבודה, רכב יחיד במשפחה, דבר שגרם לפגיעה נוספת במשפחתו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי ההליך הפלילי, לרבות המעצר הסגור ומעצר הבית, הביאו לכעס ואכזבה מצד בני המשפחה כלפי הנאשם.

נטען כי הנאשם נמצא למעלה מחצי שנה בשיחות בשרות המבחן, ובאופן עקבי נמצא נקי מסם.

נטען כי הנאשם נטל אחריות, התייחס בצורה ישירה לחומרת העבירה, ולהתנהגותו הבעייתית בעבר.

נטען כי כיום שרות המבחן מעדכן כי הנאשם ממוקד במקום עבודתו, ונמצא בתהליך התבגרות ושינוי חיובי. כן נטען כי בתסקיר צוין שהמשך טיפול ממוקד בשרותם יעזור לו לשמור את האיזון אליו הגיעו לאחרונה.

ב"כ הנאשם טען כי לאור האווירה הציבורית, שוגים צעירים בכך שממעיטים בחומרת עבירות סמים המצויות ברף הנמוך.

נטען כי גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי, החוויה הקשה של המעצר והרצון שלא לפגוע באפשרויות תעסוקה עתידיות בתחום הביטוח, בו עובד, תומכים בביטול ההרשעה.

ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה רלוונטית.

בת"פ (שלום פ"ת) 38934-06-14 מד"י נ' אלון קהלני הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית וב-7 עבירות של אספקת סם.

בית המשפט (מותב זה) ביטל את הרשעתו של הנאשם והטיל עליו 250 שעות של"צ וצו מבחן לשנה בהתאם להמלצת שירות המבחן, לאור כמויות הסם הקטנות, וכן לאור גילו הצעיר של הנאשם, וביצוע העבירות על רקע חברתי ומתוך מצוקה אישית.

כן הפנה ב"כ הנאשם לת"פ (שלום אשקלון) 43935-05-15 מד"י נ' אביב אלמוג.

באותו ענין הורשע הנאשם בסחר בסם כנגד קבלת תמורה. בית משפט אימץ שיקול שיקומי ונמנע מהרשעה תוך הטלת צו מבחן ארוך ו-300 שעות של"צ.

כן הוגש ת"פ (שלום ת"א) 44597-02-13 מד"י נ' שאגן בו הודה הנאשם בביצוע 3 עבירות סחר ואחזקת סם לצריכה עצמית ובית המשפט נמנע מהרשעתו.

בת"פ (שלום פ"ת) 43029-02-10 מד"י נ' עירן עראמי הודה נאשם בעבירה של אספקת סם ו-5 עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית. בית המשפט (מותב זה) נמנע מהרשעתו והטיל עליו 200 שעות של"צ, זאת לאור גילו הצעיר, נכונות הנאשם לשקם את עצמו, והיות השימוש והאספקה על רקע חברתי ולא מסחרי.

בת"פ (שלום י-ם) 3298/07 מד"י נ' עצמון הודה הנאשם בביצוע 4 עבירות של סחר בסם. בית המשפט נמנע מהרשעתו והטיל עליו 340 שעות של"צ בהתחשב בכך שהוסכם כי הנאשם לא עסק בסחר בסם באופן קבוע, אלא רכש את הסמים עבור הסוכנת, לבקשתה, ובאותן הזדמנויות בהן רכש סם לעצמו, כן הוסכם כי הנאשם לא גרף רווחים כתוצאה מהמכירה.

בית המשפט קיבל את המלצת שירות המבחן והעדיף את השיקול השיקומי במקרה זה.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה שהוצגה ע"י ב"כ המאשימה אינה רלוונטית שכן מדובר בתיקים בהם אישר בית המשפט הסדרים סגורים אליהם הגיעו הצדדים.

כן נטען כי בת"פ (שלום פ"ת) 51016-07-15 מד"י נ' אלון ביבי שאף הוא נדון כחלק מהפרשייה שאוזכרה לעיל, ואשר אף בעניינו אושר הסדר טיעון הכולל הטלת 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, דובר בנאשם יליד 1972, בשונה מהנאשם בעניינו, שהינו בן 25 ובתחילת דרכו המקצועית.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מעולם לא סחר בסמים, וכי מדובר במי שהלך לקנות סמים לעצמו, וכחלק מרצונו לרצות את החברה נעתר לבקשת הסוכנת לקניית סמים גם עבורה.

ב"כ הנאשם עתר לקבלת המלצת שירות המבחן.

נטען כי זה המקרה לחרוג מן הכלל בדבר הרשעה, ולאפשר לנאשם לסיים את ההליך באי הרשעה, צו פיקוח למשך

שנה, ו- 150 שעות של"צ, ענישה אשר תהווה גורם מרתיע.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון.

הנאשם טען כי השנה האחרונה היתה שנה קשה עבורו, בה עבר טלטלה קשה מאוד בעקבות הטעות שעשה.

הנאשם טען כי משפחתו סבלה אף היא מקשיים שונים עקב מעשיו, וכי המחיר ששולם הינו אף מחיר בריאותי.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע צער על המעשים, תוך שטען כי מדובר במעידה חד פעמית שלא תחזור יותר.

הנאשם טען כי הינו בן אדם רציני, עובד, חרוץ ורוצה לחזור ולהשתלב בחברה.

לדבריו כיום הוא עובד, ומתכנן להירשם ללימודים אקדמאיים בקרוב.

הנאשם ציין כי הוא מודע לכך שמעגל הסמים הוא מעגל נוראי ואכזרי, וכי לא ירצה לחזור אליו לעולם, ולראיה נקיונו מסמים למעלה מ-10 חודשים.

דין

לאחר ששקלתי טענות הצדדים לעניין ההרשעה, והפסיקה שהוצגה על ידם, מצאתי כי במקרה זה ניתן לסיים את ההליך ללא הרשעה, משיקולי שיקום הנאשם ומניעת פגיעה בלתי מידתית בעתידו התעסוקתי, מבלי לפגוע יתר על המידה באינטרס הציבורי של מלחמה בנגע הסמים.

המדובר בצעיר ללא עבר פלילי, אשר צרך סם לשימוש העצמי, כאשר פניית הסוכנת אליו היתה על רקע חברתי וההתרשמות היא כי פעל מתוך רצון לשאת חן בעיניה ולא מתוך שיקולי רווח כספי. לא הוכח כי הנאשם עסק בסחר סמים, ונראה כי כל שעשה הוא לרכוש כמות קטנה של סם עבור הסוכנת מאותו מקור שממנו רכש לצריכתו העצמית.

הנאשם נטל אחריות מלאה, גילה תובנה לחומרת המעשה וערך שינוי משמעותי בחייו בכך שחדל מצריכת הסמים, עבר הליך טיפולי משמעותי, הוכיח נקיון מסמים ומקיים אורח חיים נורמטיבי ויצרני. כן ניכר מהתסקיר כי למעצר ולהליך המשפטי היתה השפעה מטלטלת ומרתיעה על הנאשם, תוך שהוא מודע גם להשלכות השליליות שמהן סבלה משפחתו, באופן שהחשש לאפשרות החזרה לשימוש בסמים ועיסוק בהם פחתה באופן משמעותי.

הוצגה ע"י הסניגור פסיקה בה בוטלה הרשעת הנאשם בעבירות סחר/אספקת סמים במקרים דומים של צעירים ללא עבר פלילי שעברו הליך טיפולי, משיקולי שיקום ואי פגיעה בעתידם, אף במקרים של ריבוי עבירות, כאשר בענייננו מדובר במקרה יחיד.

מנגד, המקרים שהציגה התביעה התייחסו להסדרי טיעון מוסכמים שבית המשפט אישר, ולא להחלטות שיפוטיות בהן

הועמדה שאלת ההרשעה לדיון.

לפיכך אני רואה לנכון, משיקולי שיקום הנאשם ואי פגיעה בעתידו התעסוקתי, להימנע מהרשעה. אני מטילה על הנאשם של"צ בהיקף של 150 שעות במסגרת שגובשה ע"י שירות המבחן, וכן צו מבחן למשך שנה.

הנאשם מוזהר כי אם יפר את הצוים מוסמך בית המשפט להפקיעם, להרשיעו ולגזור עליו עונש חלופי.

ניתן צו להשמדת המוצגים.

ההפקדה בתיק המ"ת תוחזר למפקיד.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.